

"Quislingregering" upprättad i Libanon.

London: Skandal av första ordningen. — Kung Faruk ingriper personligen i krisen.

LONDON, fredag. (A.B.)

— En allvarlig situation har uppstått i Libanon.

Dessa ord föll i går från regeringsbänken i underhuset och följdes i natt av telegram om gatuoroligheter i Beirut och andra städer i hela Libanon som följde av den franska kuppen mot oavhängighetssträvandena i Libanon.

Kuppen betraktas här i dag som en skandal av första ordningen till dess bättre ljus kan kastas över fransmännens uppträdande. Chefen för den brittiska militärmissionen i Libanon, general Spear, och egyptiske premiärministern Nahas Pascha har redan protesterat mot de franska åtgärderna.

Kl. 4 i går morso trängde färgade franska trupper in i libanesiske presidentens bostad. I Kairotelegrammen berättas att de därvid uppträdde synnerligen bryskt. Samma sak upprepades i premiärministern Riad el Solh's hus och båda bortfördes till ännu okänd ort.

Ehuru den sistnämnde och hela hans hushåll är muhammedaner trängde senegaleserna in i hans hustrus rum, varifrån de släpade ut premiärministern. Hans som motades med gevärskolvorna ned i husets källare under olika tillfällen såsom "du son av en hynda" och även "son till en engelsman".

Detta var emellertid endast en början. Under de tidiga morgontimmarna besattes alla strategiska punkter i Beirut och belägringstillstånd infördes.

Före dagens slut hade alla samtliga de 48 deputerade, som i tisdags röstade för en ändring av Libanons konstitution, häktats.

Som kronan på sitt verk har den franske delegaten för franska befrielsekommittén i Alger, Jean Helleu — general Catroux' efterträdare — uppdragit åt en av de två deputerade i nationalförsamlingen, som avskiltigt höll sig borta, att bilda den nya regeringen.

Som sakerna nu synes stå, kan denna endast betraktas som en quislingregering efter samma mönster, som den de Gaulle så lidelsefullt bekämpar i Vichy.

Fransmännens ursäkt för det märkliga handlingssättet är Folkförbundsmandatet från 1922. De anser nämligen att Libanon egenmäktigt brutit traktatet genom att ändra sin konstitution utan deras hörande. — Swenne.

"Löje över allierade krigsmälen."

Man tar här för givet att franska myndigheterna i Libanon handlat på de Gaulles order. Denne i sin tur har inte brytt sig om att rådgöra med de allierade, och en situation har således uppstått som inte bara gjort de allierade krigsmälen till ett allmänt allöje utan även hotar med de allvarligaste konsekvenser.

Minst av allt önskar de allierade generalerna i denna stund någon jämsning i Syrien och Libanon, där brittiska trupper alltjämt är stationerade.

Innehållet i den brittiska protesten är inte känt, men i en protest till den friske franske representanten i Kairo, baron de Benoit, lägger egyptiska regeringen särskilt vikt vid det dåliga intryck, som kommer att uppstå inom hela den arabiska världen. Den bestrider dessutom mandatets laglighet, då "Nationernas förbund" inte längre existerar och säkerligen inte kommer att återupptå under samma principer som förut.

Denna skärpt hållna protest avsågs dessutom medan Helleu ännu sökte förmå libaneserna att återta resoluttonen och innan ministrarna arresterats.

Det faktum är att både brittiska regeringen och "fria fransmännen" 1941 garanterade Syriens och Libanons frihet efter Vichyregimens utrivande. Redan 1930 lovades f. ö. Libanon oavhängighet av den gamla franska regeringen, ehuru man sedan inte hörde någonting om detta löftes infriande. Sistlidne augusti skred emellertid Libanon till val på demokratiskt vis, varav den nu arresterade nationalförsamlingen blev resultatet.

Helleu förnekar nu att denna är ett uttryck för den allmänna opinionen. Han anser att den endast representerar "mobben" och talar dessutom om en "komplott mot Frankrike".

Kung Faruk av Egypten har personligen ingripit i tvisten.

hans popularitet dock förefaller vara i hög grad omstridd.

"Ingen lyckad debut för de Gaulle..."

När gatorna i Beirut fylldes med demonstranter vägrade den infödda polisen att skjuta. Ordern verkställdes i stället av senegalnegrerna, och däråfter kom det genast till sympatidemonstrationer i Damaskus och andra städer, både i Libanon och Syrien.

Vid en lunch i London i förrgår beskärnade sig de Gaulles ombud Vienot för de amerikanska journalisterna över den underordnade plats, som tillerkänts Frankrike i de allierades leder, och hävdade dess rätt att behandlas som stormakt.

Men bråket i Libanon kan knappast betraktas som en lyckad debut för de Gaulles stormaktspolitik, och både opinionen här och i Amerika kommer säkerligen att reagera mycket kraftigt mot dessa flagrant upp- och nedvägda krigsmål. — Swenne.

Vänskapstelegram från Faruk till presidenten.

KAIRO, fredag. (TT fr. Reuter).

Konung Faruk har personligen ingripit i Libanonkrisen efter Nahas Paschas protesttelegram till de Gaulle i går. Konungen kallade till sig t. f. brittiske ambassadören i Kairo Torrens Stone och amerikanske ministern Alexander Kirk på torsdagkvällen för att diskutera den senaste utvecklingen.

Konung Faruk har sändt ett telegram till den arresterade presidenten i Libanon och uttryckt sitt beklagande över att han icke kunnat sända en delegation och försäkra presidenten om att Libanon alltid kan räkna på vänskap från den egyptiske konungen, regeringen och folket under de svår provningarna. I telegrammet lyckönskades den libanesiske presidenten till defänsivaste valets utgång och det starka förtroende som han ingivit folket i Libanon.

Både de kristna och muhammedanska samfundet i Libanon ha riktat kraftiga protester till de franska myndigheterna, vari de kräva en återgång till normala förhållanden och erkännande av Libanons oberoende.

Times: Snar lösning av stor vikt.

LONDON, fredag. (TT fr. Reuter).

Times ägnar på fredagen en ledare åt Libanonkrisen och ger uttryck åt upfattningen att brittiska regeringen icke kan underlåta att intressera sig för denna kris och att det franska befrielseutskottet icke kan fortsätta med sin oföresonliga hållning.

Times anser att regeringen i Libanon då den företog en revision av författningen, vilken var liktydig med en uppsägning av mandatet, måhända handlat alltför bråttoriat, men man kan också säga sig om icke det franska befrielseutskottet gjort bättre i att avsluta provisoriska överenskommelser med en regering som föreföll på samma gång moderat och representativ i sin sammansättning.

Times betonar vidare att ett hinder för utvecklingen mot oberoende torde föreligga i form av de förpliktelser av militär natur som brittiska regeringen och franska befrielseutskottet ålagt sig i Levanten och risken för en liknande kris i Syrien när som helst. Det intresse man visar i dessa länder samt i Irak, Palestina och Egypten för en eventuell arabisk federation samt de överläggningar som nyligen hållits i Kairo

106943

Mrk. Libanon.

9184

AB. 12.11.43.

"Quislingregering" opprättad i Libanon.

Sendes Ministerpresidenten.